

ČESKÁ REPUBLIKA ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Hanušovou v právní věci žalobkyně **S. G.**, právně zastoupené Mgr. Davidem Strupkem, advokátem se sídlem Jungmannova 31, 110 00 Praha 1, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálního zabezpečení**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 07.11.2011, čj. 214412/2011/KUSK, sp. zn. SZ_174801/2011/KUSK/6,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 07. 11. 2011, čj. 214412/2011/KUSK, sp. zn. SZ_174801/2011/KUSK/6 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího právního zástupce Mgr. Davida Strupka na nákladech řízení částku 4.800 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž Krajský úřad Středočeského kraje (dále též „odvolací orgán“) zamítl její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Sadská ze dne 19. 07. 2010, čj. 980/2010/Sad, kterým jí byla snížena měsíční dávka příspěvku na živobytí s ohledem na skutečnost, že žalobkyně jako žadatelka byla evidována v evidenci sociálního oddělení po dobu přesahující 6 měsíců.

Důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí má být procesní vada spočívající v tom, že odvolací orgán zcela pominul odvolací argumentaci žalobkyně. S ohledem na tuto

skutečnost je podle žalobkyně nadbytečné vznášet v žalobě věcné námitky, když se s nimi z důvodu namítané procesní vady odvolací orgán vůbec nevypořádal.

Žalovaný, kterému postoupil odvolací orgán žádost soudu o vyjádření k žalobě, především upozornil na skutečnost, že v souladu s přechodnými ustanoveními zákona č. 366/2011 Sb. byla převedena příslušná agenda krajských úřadů na něj. Právním nástupcem odvolacího orgánu, kterého žalobce v žalobě označil za žalovaného, se tak ze zákona stalo Ministerstvo práce a sociálních věcí.

K věci samé žalovaný uvedl, že odůvodnění odvolání bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno až 30. 12. 2010. Odvolací orgán se skutečně s podaným odvoláním nevypořádal, avšak podle žalovaného to na rozhodování o poskytování dávek hmotné nouze ani na výrok napadeného rozhodnutí nemělo vůbec žádný vliv. Ve vyjádření dále žalovaný uvedl, že odvolací námitky žalobkyně nemohou obstát. S ohledem na to navrhl žalobu zamítnout.

Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyni bylo rozhodnutí Městského úřadu Sadská ze dne 19. 07. 2010, čj. 980/2010/Sad, doručeno poštou dne 27. 07. 2010. Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí dne 09. 08. 2010, tedy v rámci patnáctidenní lhůty, blanketní odvolání. Městský úřad však na podané odvolání ani na jeho neúplnost nijak procesně nereagoval. Doplnění odvolání ze strany žalobkyně není ve správním spise vůbec obsaženo. Teprve dne 29. 06. 2011 požádal právní zástupce žalobkyně Městský úřad o informaci, v jaké fázi se nachází projednání podaného odvolání. Na základě následné komunikace pak bylo odvolání dne 06. 09. 2011 předloženo k rozhodnutí odvolacímu orgánu, který dne 09. 11. 2011 vydal napadené rozhodnutí.

V napadeném rozhodnutí odvolací orgán konstatoval, že žalobkyně podala odvolání, které nebylo podrobněji zdůvodněno. Rozhodnutí Městského úřadu i řízení, jež předcházelo jeho vydání, pak údajně přezkoumal v plném rozsahu. Odvolací námitkou obsaženou v doplnění odvolání (námitka neústavnosti omezení výše dávky po uplynutí 6 měsíců, jemuž se lze vyhnout pouze splněním podmínek, které žalobkyni diskriminují) se však napadené rozhodnutí vůbec nezabývá. S napadeným rozhodnutím se právní zástupce žalobkyně seznámil dne 10. 11. 2011, kdy mu bylo rozhodnutí nesprávně doručeno poštou, ačkoliv i ze správního spisu bylo zřejmé, že právní zástupce má zřízenou datovou schránku.

Přílohou žaloby, s níž se měl možnost seznámit i žalovaný, byl text odůvodnění odvolání datovaného dnem 30. 12. 2010 a také potvrzení o odeslané datové zprávě obsahující odůvodnění odvolání. Zpráva byla podle tohoto potvrzení dodána z datové schránky právního zástupce žalobkyně do datové schránky Města Sadská dne 30. 12. 2010 v čase 22:37:02.

V první řadě se soud zabýval otázkou identifikace žalovaného. Jak plyne z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), osoba žalovaného je vymezena přímo právním předpisem. Je tedy povinností soudu, aby z moci úřední odstranil případnou vadu spočívající v nesprávném označení žalovaného správního orgánu (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 02. 2005, čj. 5 Afs 16/2003-56 [534/2005 Sb. NSS]).

Podle § 69 s. ř. s. je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla.

Přechodná ustanovení v čl. VIII bodu 10 zákona č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „novela“), stanoví, že řízení o odvolání v oblastech dávek státní sociální podpory, dávek pomoci v hmotné nouzi a příspěvku na péči, o kterých nebylo do dne nabytí úplné účinnosti

tohoto zákona pravomocně rozhodnuto, dokončí ministerstvo. Podle čl. VIII bodu 1 novely se přitom ministerstvem rozumí Ministerstvo práce a sociálních věcí. Ustanovení novely nabyla účinnosti dne 01. ledna 2012, tj. před podáním žaloby.

S ohledem na skutečnost, že Městský úřad rozhodoval ve věci dávek pomoci v hmotné nouzi, je zřejmé, že za žalovaného již v okamžiku podání žaloby (dne 10. 01. 2012) bylo třeba považovat Ministerstvo práce a sociálních věcí a toto soud také zohlednil ve svém rozsudku. Protože k přechodu působnosti došlo ještě před podáním žaloby, nebylo namístě rozhodovat usnesením podle § 107 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) o procesním nástupnictví na straně žalovaného.

Soud se dále zabýval skutečností, zda namítaná procesní vada mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Zrušení rozhodnutí pro vady řízení totiž z principu přichází do úvahy, jen pokud takové vady měly vliv na zákonnost rozhodnutí (srov. rozsudek NSS z 04. 06. 2003, čj. 6 A 12/2001 – 51 [Sb. NSS 23/2003], nebo komentář k ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. in V. Vopálka, V. Mikule, V. Šimůnková, M. Šolín: Soudní řád správní, 1. vydání, str. 182). Jestliže by soud přistoupil ke zrušení rozhodnutí pro procesní vadu, jež na zákonnost a správnost rozhodnutí nemohla mít vliv, nemohl by žalobce očekávat nic jiného než opětovného vydání správního rozhodnutí se stejným výrokem. Odstraňování takových vad by bylo nutně postupem nevhodným a zbytečným, neboť by ve výsledku situaci žalobce nemohlo vylepšit.

Je nepochybné, že odvolací orgán tím, že rozhodoval o odvolání, aniž by znal námítky, které žalobkyně v doplnění svého odvolání uplatnila, jednal naprosto v rozporu s procesními ustanoveními, které jsou zakotvena v ustanoveních správního řádu a rovněž v rozporu s článkem 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, v němž je zakotveno právo na spravedlivý proces. Jistě je nezbytným předpokladem („conditio sine qua non“) řádného posouzení odvolacích námitek znalost takových námitek (viz rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 14. 02. 2008, čj. 54 Ca 1/2008-30 [1578/2008 Sb. NSS]).

Správní orgán prvního stupně navíc byl povinen za uvedených okolností žalobkyni usnesením podle ustanovení § 37 odst. 3 s. ř. vyzvat k doplnění náležitostí blanketního odvolání a v souladu s ustanovením § 4 odst. 2 s. ř. ji též poučit o skutečnosti, že po uplynutí této lhůty může odvolací orgán o odvolání rozhodnout, aniž by dále vyčkával na doplnění odvolacích námitek. Na povinnost odstranit vady podaného odvolání nastíněným postupem nemá vliv ani skutečnost, že si žalobkyně sama vytyčila k jeho doplnění lhůtu 10 dnů a že tuto lhůtu následně nesplnila (srov. rozsudek NSS ze dne 06. 03. 2009, čj. 1 As 4/2009-53).

Zda takové vady mohly vést k nezákonnosti rozhodnutí je pak odvislé od obsahu odvolacích námitek. Zkoumání důvodnosti odvolací námítky soudem je však v tomto kontextu nepřipustné, neboť by to vedlo k nepřipustnému zásahu do kompetencí správního orgánu, který musí odvolací námítku posuzovat jako první. Překročení tohoto limitu nutně vede k nepřezkoumatelnosti rozsudku. Správní soud se proto v této situaci může zabývat v obecnosti pouze otázkou, zda v případě oprávněnosti odvolací námítky by její nesprávné vypořádání vedlo k nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

V tomto případě je přitom zřejmé, že pokud by rozhodnutí správního orgánu prvního stupně aplikovalo (jak namítal odvolatel) diskriminační ustanovení zákona a zasáhlo tím ústavním pořádkem garantovaná práva žalobkyně, bylo by to důvodem ke zrušení rozhodnutí pro nezákonnost. Proto i opomenutí takové odvolací námítky nutně musí vést ke zrušení napadeného rozhodnutí pro závažné procesní vady. Důvodností námítky (otázkou, zda správním orgánem prvního stupně aplikovaná ustanovení zákona žalobkyni skutečně

neústavně diskriminovala s ohledem na její vyšší věk, popř. nepříznivý zdravotní stav) se však soud nezabýval, neboť to je v první řadě úkolem pro správní orgán.

Navíc lze dodat, že i v situaci, kdy by žalobkyně odvolání sama nedoplnila, bylo by napadené rozhodnutí namístež zrušit. Protože žalobkyni nebyla stanovena lhůta k doplnění odvolání podle § 37 odst. 3 s. ř. a nedostalo se jí příslušného poučení, mohla by i nadále uplatnit další odvolací námitky, jejichž obsah mohl být jakýkoliv, a nelze tak vyloučit, že jejich opomenutí mohlo mít vliv i na zákonnost rozhodnutí. Proto v případě opomenutí vyzvat odvolatele k doplnění neodůvodněného odvolání je rozhodnutí odvolacího orgánu vydané před doplněním odvolání vždy stiženo potenciální nezákonností.

Soud s ohledem na výše uvedené proto za použití ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému. Ten s ohledem na skutečnost, že žalobkyně odvolání doplnila, již nebude povinen ji vyzývat k odstranění vad podání. Jeho úkolem však bude řádně se vypořádat s odvolacími námitkami žalobkyně v odůvodnění svého rozhodnutí.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 4.800 Kč, a to za dva úkony právní služby po 2.100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, písemné podání soudu – § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a dvě paušální částky jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. února 2012

JUDr. Jarmila Hanušová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Nicola Švecová